

Mẹ ơi! Con xin cúi đầu trước một cuộc đời thầm lặng

ISSN: 2734-9195 12:52 11/05/2025

Và hôm nay con muốn ngồi bên nghe Mẹ kể chuyện xưa, đọc bài kinh chỉ để được thấy nụ cười Mẹ nở và để lòng con biết rằng: cuộc đời này vẫn còn nơi để về, vẫn còn người để thương, đó là hạnh phúc lớn nhất mà con có được giữa nhân gian.

Kính gửi Mẹ - người phụ nữ 93 mùa xuân, người đã dâng trọn một đời để nuôi chúng con khôn lớn trong lặng thầm...

Mẹ kính yêu của con,

Trong dòng chảy bất tận của cuộc đời, có những điều con luôn tin là vĩnh cửu: như mặt trời mọc phía Đông, như tiếng chuông chùa ngân giữa buổi sớm, và như tình Mẹ dành cho con chưa bao giờ vơi cạn.

Dẫu cuộc đời đổi thay, dẫu tháng năm cuốn trôi bao điều, thì có một điều con luôn thấy vẫn nguyên vẹn, đó là Mẹ.

Ảnh: Internet

Mỗi một ngày với con đều là ngày của Mẹ, lòng con lại bồi hồi, như có điều gì chạm khẽ vào tim, vừa xúc động, vừa biết ơn, vừa đau đáu.

Bởi với riêng con, Ngày của Mẹ không chỉ là một dịp lễ, mà là một lời nhắc nhở: ***còn mẹ là còn cả một trời yêu thương, là còn cơ hội để đền đáp ân sâu như trời biển ấy.***

Mẹ đã đi qua 93 mùa xuân, từng bước đời là một bước thương yêu.

Mẹ không cần nói nhiều về đạo lý, bởi đời sống của Mẹ chính là một bản kinh sống, đầy từ bi, nhẫn nhục và hiếu hạnh.

Các con lớn lên trong sự lặng thầm của Mẹ, nơi từng hạt gạo nhường phần, từng giấc ngủ chia đôi, từng giọt mồ hôi mặn chát thấm vào lưng áo con mỗi khi mùa hè oi ả.

Hơn 90 năm cuộc đời, Mẹ đã đi qua biết bao dâu bể, chịu bao nhọc nhằn của kiếp người, của phận làm mẹ trong những tháng năm bao cấp khốn khó.

Mẹ thức khuya dậy sớm gánh từng trái bắp rao bán, lượm từng vỏ dừa về phơi khô thay cho củi than, cặm cùi chằm từng cái nón kiếm thêm đồng bạc lẻ nuôi con.

Những tháng năm đó, Mẹ ăn khoai mì độn bụng nhường cơm cho con, bảo rằng: *"Má ăn no rồi, con ăn đi cho có sức mà học."*

Những ngày mưa dầm gió bắc, bàn tay Mẹ vẫn thoăn thoắt đan từng sợi cước, khâu từng vành nón. Áo mẹ thấm đẫm mồ hôi, tóc mẹ cũng bạc dần theo năm tháng, nhưng nụ cười vẫn hiền, ánh mắt vẫn dịu dàng.

Đôi mắt mẹ từng thâm quầng vì những đêm thức trắng khi con bệnh.

Mẹ chẳng bao giờ than vãn, chỉ lặng lẽ gánh hết về mình để đàn con được no bụng, được đến lớp, được lớn lên trong sạch và tử tế giữa đời.

Ảnh: Internet

Mái tóc mẹ từng đen như nhung, giờ đã bạc trắng như mây, da chai sần nhăn nheo theo năm tháng cuộc đời.

Nhưng lòng mẹ vẫn vẹn nguyên như thuở nào: bao dung, nhẫn nhịn, và chan chứa yêu thương.

Mẹ ơi,

Trong lời Phật dạy, công ơn sinh thành của mẹ cha sâu tựa biển cả, rộng bằng hư không.

Dù có cống cha mẹ trên vai suốt đời, dù có dâng cả máu thịt mình để phụng dưỡng, cũng chưa thể trả hết ân ấy.

Con hiểu điều đó. Và càng hiểu, con càng thấy mình nhỏ bé, thấy thời gian trôi đi quá nhanh, thấy từng khoảnh khắc còn mẹ trên đời là vô giá.

Thiền sư Nhất Hạnh từng nhắc: *"Nếu còn mẹ, hãy vui vì còn chốn để về, còn người để thương."*

Con chợt nhận ra, hạnh phúc đôi khi chỉ là một dáng ngồi bên hiên cửa, một tiếng gọi khẽ giữa trưa hè, một chén canh nóng mẹ để phần khi con đi học về muộn.

Những điều giản dị ấy, lặng lẽ mà bền lâu, là những viên ngọc quý mà đời người đôi khi vô tình đánh mất giữa bộn bề.

Mẹ không phải người giảng triết lý, nhưng cuộc đời mẹ chính là bài học lớn nhất về đạo đức, về từ bi, về hạnh nhân nhục mà con từng được học.

Mẹ là người đầu tiên dạy con biết chấp tay lễ Phật, biết sống lương thiện, biết ơn trên kính dưới, cầu nguyện Tam bảo gia hộ cho đàn con thơ dại.

Trong đôi mắt Mẹ, con không thấy sự trách móc, chỉ thấy niềm tin và tình thương, **thứ ánh sáng kỳ diệu khiến con không thể không bước tiếp, không thể không sống tử tế và bước trên con đường đạo mà anh em con đã chọn.**

Tấm lòng của mẹ không phải chỉ là của riêng con, mà là ánh sáng âm thầm soi đường cho bao thế hệ con cháu.

Vì “Giữa vô thường, mẹ là bóng mát trăm năm, là nhân duyên lớn nhất mà đời này con may mắn có được.”

Mỗi mùa Vu Lan, mỗi mùa Tết, mỗi lần bước qua ngưỡng cửa đời mình, con đều thấy một dáng ngồi nhỏ nơi hiên cửa - nơi Mẹ vẫn chờ.

Và hôm nay, Ngày của Mẹ, lòng con lại dâng trào biết bao điều chưa nói...

Dẫu con đã đi qua bao tháng năm cuộc đời, vẫn chẳng thể đi hết con đường mẹ đã bước vì chúng con.

Dẫu con đã hiểu được bao điều sâu xa của thế gian, vẫn chưa thể hiểu trọn một điều giản dị: Mẹ yêu chúng con bằng cách nào mà không cần lời nói, không cần hứa hẹn, không cần đợi đáp đền...

Trong khoảnh khắc thiêng liêng của Ngày của Mẹ hôm nay, khi nhìn Mẹ, người đã đi qua 93 mùa xuân vẫn hiện diện bên chúng con bằng ánh mắt hiền từ và lòng bao dung bất tận, con chỉ muốn gửi đến Mẹ đôi dòng thơ nhỏ.

Không để ca ngợi, mà để ghi lòng. Không để kể ơn, mà để giữ ơn.

Mẹ - Ngọn đèn bất tận

(Thơ tặng Mẹ 93 tuổi - nhân Ngày của Mẹ 11/05/2025)

Mẹ là bóng mát đời con,
Là câu ru ngọt thuở còn ấu thơ.
Là đôi tay ấm đợi chờ,
Là tình thương chẳng bao giờ nhạt phai.

Mẹ là ánh sáng ban mai,
Dẫn con qua những tháng ngày gian truân.
Dẫu đời có lúc phong trần,
Gian nan Mẹ vẫn ân cần vì con.

Mẹ không nói những lời son,
Nhưng từng bước Mẹ vuông tròn hiếu nhân.
Mẹ là đức hạnh muôn ngàn,
Là gương sáng giữa cõi trần vô thường.

Con nay tóc đã pha sương,
Vẫn luôn mãi nợ tình thương Mẹ hiền.
Cầu mong Mẹ mãi an yên,
Sống hơn trăm tuổi giữa miền yêu thương.

Mẹ ơi,

Hôm nay là Ngày của Mẹ, cũng là những ngày những người con Phật tưởng nhớ ngày Thái tử Tất Đạt Đa Đản sinh, vị Giác ngộ Chánh đẳng chính giác đưa chúng sinh thoát bể khổ luân hồi.

Con chẳng có món quà nào quý giá ngoài tấm lòng chân thành và lời chúc từ đáy lòng.

Con thành tâm cầu nguyện mười phương chư Phật, chư đại Bồ tát gia hộ mẹ thân tâm thường an lạc, thọ mạng miên trường, sống hơn trăm tuổi, mỗi ngày đều nhẹ nhàng như mây trắng trời thu.

Và hôm nay con muốn ngồi bên nghe Mẹ kể chuyện xưa, đọc bài kinh chỉ để được thấy nụ cười Mẹ nở và để lòng con biết rằng: Cuộc đời này vẫn còn nơi để về, vẫn còn người để thương, đó là hạnh phúc lớn nhất mà con có được giữa nhân gian.

Con nguyện một đời, dù có đi đến nơi đâu, cũng mang theo hình bóng mẹ, như ngọn đèn không bao giờ tắt trong tâm con.

Và nếu có một đời sau, con chỉ mong được làm con của mẹ thêm một lần nữa. Bởi tình mẹ, như dòng sông không cạn, như trời cao không cùng...

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Con kính lạy Mẹ - vị Phật trọn đời của con.

Nguyện cho con luôn giữ trọn đạo hiếu trong từng hơi thở.

Ngày của Mẹ 11/05/2025 (14/04/Ất Tỵ)

Con của Mẹ - với lòng tri ân muôn thuở.

Tác giả: **Thích Chúc Xuân**